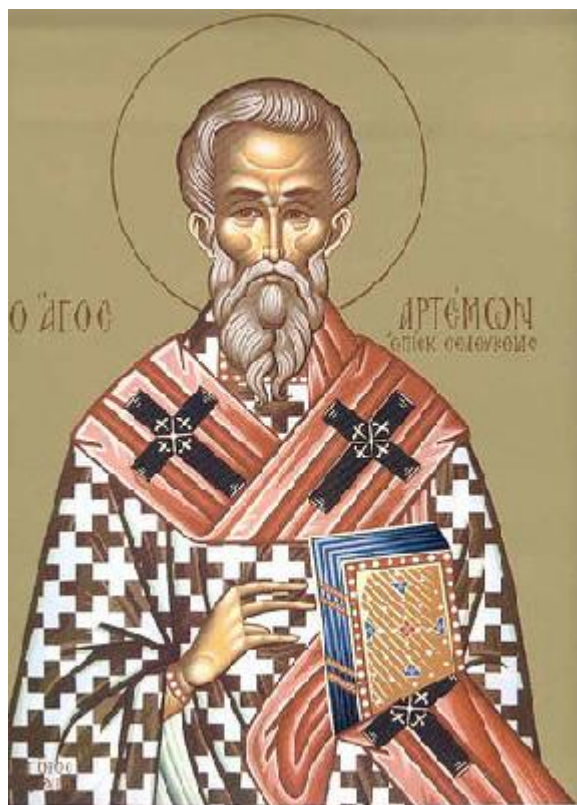

Вяра

06.04 по еретическия, †24 март по църковния календар - Св. преподобни Захария. Св. Артемон, епископ на Селевкия. Св. Артемий, епископ Солунски. Св. преподобни Яков Изповедник

В памет на светия наш отец Артемон, епископ Селевкийски (I-II в.)

Блаженият Артемон бил родом от писидийския град Селевкия, където отраснал и бил възпитан. Той водел благочестив живот, когато светите апостоли проповядвали на света Христовото учение. Веднъж свети апостол Павел дошъл в Селевкия, където сред гражданите, подобно на светилник, който не може да се укрие, блестял с добрите си дела Артемон. Понеже бил утвърден в Христовата вяра и в него изобилствувала божествената премъдрост, свети апостол Павел го определил за пастир и учител, ръкоположил го за първи епископ на Селевкия Писидийска. Блаженият Артемон ръководел добре и богоугодно повереното му паство. За всички бил пристанище на спасение. За вдовици, сираци и бедни бил

незаменим покровител, чудотворен лечител на душите и телата. Прекарал живота си благочестиво и богоугодно и починал в дълбока старост.

В памет на преподобния отец Иаков Изповедник (VIII-IX в.)

Преподобният Иаков Изповедник живял по времето на нечестивия византийски император Лъв Арменец, който възобновил иконоборческата ерес, отхвърлена от светите отци на седмия вселенски събор, и погубил мнозина заради благоговейно почитане на светите икони. Иаков бил сред учениците на свети Теодор Студит, от когото черпим сведенията за него. Заради иконите свети Теодор бил заточен, а мнозина от учениците му били подложени на мъчения. Блаженият Иаков също бил заловен и изтезаван. След убийството на нечестивия император Христовите изповедници излезли на свобода. Свети Иаков успял да се прибере с последни сили в Студийския манастир и скоро починал. Тялото му било погребано с чест. Блаженият Ипатий, който изпълнявал задълженията на игумен вместо своя наставник, уведомил с писмо за смъртта му свети Теодор, който се връщал от заточението и временно се намирал в Крискентовата обител.

В отговор преподобният Теодор му написал следното:

“Не без сърдечна болка, но не и без душевна радост, сине мой, получихме от тебе известието за кончината на нашия възлюбен брат, Христовия изповедник Иаков. Ние съжаляваме за него като за син, и то такъв, когото заради греховете си аз не съм достоен да нарека син. Радваме се за вечния живот, който му е приготвил Господ. И се радваме не само ние, за

които той е дивно украшение, но и цялата Църква. Помисли си само за какъв го смяташе ти - за изповедник, мъченик и светец. Той се бореше мъжествено срещу плътските желаниа, като пазеше тялото си чисто от похоти, употребяваше най-проста храна и подчиняваше плътта си на разумната душа. Спеше толкова малко, че тия, които го гледаха, се чудеха как е още здрав. Обичаше, доколкото му позволява времето, да възнася мислите си към Бога и потъваше в богомислие до забрава. Когато идваше на себе си, биваше изпълнен с Божествена любов. Не мислете, че заради нечия угода говоря така, свидетели са ми Бог и наставникът на Иаков - Иоан, който ми е разказвал за него онова, което по-рано не знаех. Така той се стремеше да се приучи към постнически живот. Що се отнася до това, колко време е прекарал в подвизите на изповедничество и колко големи са били тези подвизи, те са явни и за ангелите, и за хората. Непокколебимо и свидно сърце, той завърши своя подвиг безбоязнено, като Божий воин. Слугите на неговите мъчители го покрили с рани, превърнали в рана гърдите и раменете му, изцеждали кръвта му, натрошили тялото му и го оставили захвърлен на земята. Той не издал и звук на нетърпение, но понесъл до края угодните на Бога мъчения в името на Неговия Син, нашия Христос Бог, тъй като да страдаш за светата Му икона значи да страдаш за Самия Него. Нека кротките да чуят и да се развеселят, нека се радват мъчениколюбците, а дяволът да бъде посрамен и да се разпръсне сборището на иконоборците, защото освен Иаков, те мъчили, убили, уморили от глад и причинили подобни страдания на множество Христови изповедници както наши, така и не наши (повече наши, понеже ние сме едно тяло в Христа, Който е Глава на всички). Изтощен от нетърпимите рани, Иаков легнал тежко болен. Всеки ден се готвел за смъртта и напуснал живота с благодарност и смирение. Пишеш ми, че бил предсказал смъртта си - това е поради страдалческите му подвизи. Казваш, че на погребението му

имало много хора, в това число и много знатни люде, всичко това е резултат на непостижимата Божия воля, понеже, ако не беше угодно на Бога, нямаше да се стече такава множество при един неизвестен (но не и по дух) човек. Иаков се присъедини на небето към ония, които страдаха с него. Така нарасна броят на мъчениците и изповедниците, затова небето се весели и се радва душата на Иаков, с чиито молитви, братя, ще се спасим. Той получи дар, достоен за трудовете му. Щастливи и наистина благочестиви са били онези, които са били събрани на неговото достойно погребение. Те са истински мъчениколюбци и нека наследят участта на тия, които почитат. Ако е угодно на Бога, ще се погрижа за неговите честни мощи, както съм писал в правилата. Поздравете се един други със свето целуване. Целува ви архиепископ патриарх Никифор, протопрезвитерът, икономът и останалите братя. Господ да бъде с вас. Амин.”

Така завършва писмото на свети Теодор Студит за живота и страданията на преподобния Христов изповедник Иаков, по чиито молитви Господ да удостои и нас навеки с участта на Своите светии. Амин.

Житие на св. преподобни Захария (IV в.)

Преподобни Захария бил син на египтянина Карион, който оставил жена и деца и отишъл в манастир, където приел монашество. Карион взел със себе си и Захария, понеже майката не могла да го изхрани. Макар и по-млад от много старци в манастира, Захария се удостоил с големи благодатни дарове. От благодатта Божия усещал като да му гори цялата вътрешност.

На запитването на св. Макарий, кое нещо прави монаха истински монах, Захари отговорил:

- Онова, което непрестанно ни принуждава да изпълняваме заповедите Божии.

А на запитването на стареца Мойсей, що значи да бъдеш монах, Захария хвърлил своята килимјавка и я стъпкал с нозете си, като казал:

- Ако човек не бъде тъй сърдечно съкрушен, не може да бъде монах.

Захария е бил голямо светило между монасите в пустинята и млад се преселил при Господа.

Жития на светиите

Воспоминание о чуде, бывшем в Печерском монастыре

Два знатных киевских мужа Иоанн и Сергей жили между собою в большой дружбе. Как-то раз пришли они в созданную Богом Печерскую церковь²¹¹² и увидели, что чудотворная икона Пресвятой Богородицы сияет светом ярче солнца. Перед этой святыней они заключили братский союз. Прошло много лет. Иоанн смертельно заболел. Он призвал печерского игумена блаженного Никона и при нем раздал свое имущество нищим; ту же часть, которую он оставлял пятилетнему сыну своему Захарии – тысячу гривен²¹¹³ серебра и сто гривен золота – он отдал на хранение Сергию; ему же, как другу и верному брату, Иоанн поручил смотреть за сыном Захарией, прося его передать этому сыну серебро и золото, когда он вырастет. Устроив это, Иоанн вскоре скончался. Когда Захарии исполнилось пятнадцать лет, он хотел взять у Сергия свое серебро и золото. Соблазняемый диаволом, Сергей, думая разбогатеть, замыслил погибель души и тела. Он так ответил юноше:

– Твой отец всё имущество отдал Богу, у Него проси ты серебро и золото; Он должен тебе дать, если окажет милость. Я же, ни отцу твоему, ни тебе не должен ни одной монеты. Это всё наделал твой отец, по своему безумию раздав имущество в милостыню, а тебя оставив нищим и убогим.

Услышав это, юноша стал плакать о деньгах, которых он лишился. После этого он обратился к Сергию с такой

просьбой:

- Если ты мне дашь половину моего наследства, то у тебя останется другая.

Сергий же грубо укорял его отца и его самого. Тогда Захария просил третью часть, потом десятую и, когда увидел, что он лишен всего, сказал Сергию:

- Если ты ничего себе не взял, то приходи и поклянись мне в том в Печерской церкви перед чудотворной иконой Пресвятой Богородицы, пред которой заключил ты братский союз с моим отцом.

Сергий не отказался, пошел в церковь и, став перед иконой Пресвятой Богородицы, поклялся в том, что он не брал ни тысячи гривен серебра, ни ста гривен золота. Когда же он хотел облобызать икону, то не мог приблизиться к ней. Потом, при выходе из дверей, он вдруг закричал:

- Преподобные Антоний и Феодосий! не допустите этому злему Ангелу погубить меня, но умолите Пресвятую Богородицу, чтобы отогнала она от меня многих бесов, во власти коих я нахожусь. Пусть возьмут в моей комнате серебро и золото, запечатанное в сосуде!

Всеми овладел страх, и с тех пор никому уже не позволяли клясться перед иконой Пресвятой Богородицы. Посланные взяли запечатанный сосуд и нашли в нем две тысячи гривен серебра и двести гривен золота: так Господь, Воздатель милостивым, вдвое увеличил деньги. Все деньги Захария отдал в полное распоряжение игумена Иоанна; сам же постригся в монахи и окончил жизнь в святом печерском монастыре.

На эти деньги была построена церковь во имя Иоанна Предтечи, вблизи главной печерской церкви. Церковь эта поставлена в память вельможи Иоанна и сына его Захарии,

которым принадлежали деньги, и во славу Христа Бога и Пресвятой Богородицы Девы, еще более прославляемой на этом месте, от коего да не отступит никогда чудесная Ее благодать. Аминь.

* * *

2112 Разумеется церковь, выстроенная в память Успения Пресвятой Богородицы первыми иноками Печерской обители (в Киеве).

2113 Слово «гривна» производят обыкновенно от санскритского шея, потому что гривна обозначала первоначально золотую или серебряную цепь, употреблявшуюся для ношения на шее в качестве украшения (См. Быт. 41:42; Притч. 1:9; Сир. 6:25). Но впоследствии этим именем стали обозначать золотые и серебряные монеты, имевшие в разное время различную ценность.

† **ВИЖТЕ ОЩЕ**

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВОТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА

**ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО**

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО